

Παρακλητικός Κανων Οσίας Σοφίας Κλεισούρας

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 06 Μαΐου 2017 19:33 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

Αξιολόγηση Χρήστη: / 2

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Για τον βίο της και θαύματα δείτε [εδώ](#)

Εύλογησαντος τοῦ ἱερέως, ὁ ῬΜΒ΄ ψαλμός, τό· Θεὸς Κύριος καὶ τὸ τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀσκητριῶν τῶν πάλαι ἄρτι ἐκθύμως, ἀκολουθήσασαν ὁδοῖς ἐν Κλεισούρα, Σοφίαν ἐνδιαίτημα σοφίας Θεοῦ, ὡς καθυπομείνασα τοῦ χειμῶνος τὸ ψῦχος, εὐσθενῶς καὶ τήξασαν, χαμευνίᾳ τὴν σάρκα, μελισταγέσι μέλωμεν ὡδαῖς, λιταῖς πρὸς Κτιστὴν αὐτῆς ἕξαιτούμενοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Σοφία, Κλεισούρας εὐχος, φρούρει με. Χ. Μ. Μ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σοφία σεμνότης Ἀσκητριῶν, Κλεισούρας σεμνεῖου, ἐνδιαίτημα ἱερὸν, ἡμῖν καθυλέωσαι τὸν Κτίστην, τοῖς ἐκζητοῦσι τὰς θείας πρεσβείας σου.

Ὅσιων ἀπαύγασμα νεανῶν, Σοφία λιταῖς σου, ἀποδίωξον σκοτασμόν, ἡμῶν τῶν σπυδόντων ἐν Κλεισούρα, λειψάνων θήκην τῶν σῶν κατασπάσασθαι.

Φανέ νεοφώτιστε ἀκραιφνοῦς, νηστείας Σοφία, χαμευνίας καὶ προσοχῆς, φωτὶ σῶν εὐχῶν ἀδιαλείπτων, ἡμῶν παθῶν σκοτομήνην ἀπέλασον.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεων φρέαρ παντοδαπῶν, ἀγνή Θεοτόκε, ἀνεδείχθη ἡ Σὴ εἰκὼν, ἦν εχει Κλεισούρας τὸ σεμνεῖον, ὡς θησαυρὸν πολυτίμητον Δέσποινα.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀνίδος.

Ἄρετῆς ἐκμαγεῖον τῶν συμφορῶν πέλαγος, βίου σταθρῶς διελθοῦσα, εἰς ὄρμον ἀκλυστον, Σοφία τῶν οὐρανῶν, ἔφθασας ἕνθα πρεσβεύεις, τῷ Κυρίῳ πέμψαι μοι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κιβωτὸν ὡς σοφίας καὶ ἀρετῆς πάγχρυσον, σὲ ὕμνολογοῦντες Σοφία, πίστει κραυγάζομεν· Κλεισούρας ἡ τὴν Μονήν, καθαγιάσασα πόνοις, σῆς στεβῶν ἀσκήσεως, σκέπε σους πρόσφυγας.

Λυπηρῶν τῶν ἐν βίῳ ἡμῶν ἀγλὸν δίωξον, φέγγει πρεσβειῶν σου Σοφία, ἡ βίον ἅπαντα, τῆ τοῦ Κυρίου Μητρὶ, τῆ θαυμαστῆ παραθεῖσα, ὀλοθύμως πάνσοφε, ὄντως Ἀσκήτρια.

Θεοτοκίον.

Ἐπακούουσα Μῆτηρ τοῦ Ὑψίστου μὴ παύση, τῶν δεομένων Σου, καὶ πίστει προσκυνούντων, Σὴν θαυμαστὴν εἰκόνα, ἐν Κλεισούρα Μητρόθεε, ἐνὶ ἐκάστῳ ταχύ, παρέχουσα Σὴν χάριν.

Διάσωσον, ὡσπερ στρουθὸς ἡ ἀσκήσασα ἐν Κλεισούρα, καὶ ἀσκήσει δόξαν Θεοῦ σαφῶς κελαδήσασα, Σοφία ἡμᾶς ἐκ παντὸς κινδύνου.

Ἐπιβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ...

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Την προπρωτικὴν κατάστασιν βιώσασαν, σὺν τοῖς τοῦ δρυμοῦ θηρίοις καὶ σκηνώσασαν, Ἁγίων σὺν τάγμασιν, ἐν σεμνείῳ Κλεισούρας τιμήσωμεν, σεπτὴν Σοφίαν ἦνπερ πρὸς Θεόν, προβάλλομεν πρέσβειραν ἀκοίμητον.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰκετῶν εἰς βοήθειαν, σπεῦσον σῶν ἐνθέρμων Σοφία πάνσεμνε, Πόντου βλάστημα θεϊότατον, καὶ Κλεισούρας θρέμμα ἱερώτατον.

Στερηθεῖσα τοῦ τέκνου σου, ἔδραμες βιώσαι καθάπερ ἄυλος, τέκνα οἰομένη ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς Σοφία ἐγκρατεύτρια.

Ὅλικῶς ἀτενίζουσα, πρὸς τὸν μόνον σώζοντα πάντας Κύριον, ὡς μωρὰ διήλθες βίον σου, πρέσβειρα ἡμῶν Σοφία ἔνθερμε.

Θεοτοκίον.

Ἐπερπτας ἀνάδειξον, σχέσεων προσύλων τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σε, Θεοτόκε παρακλήσεσι, τῆς μητρὸς Σοφίας τῆς θεόφρονος.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥεῖθροις σῶν λιτῶν, σβέσον πάθη τὰ χαμαίζηλα, τῶν σπευδόντων σοι Σοφία εὐλαβῶς, καὶ τὴν θήκην προσκυνούντων τῶν λειψάνων σου.

Ἀἴγλη θεϊκῆ, αὐγασθεῖσα τῶν προσφύγων σου, καταφώτισον Σοφία τῶν ψυχῶν, ζόφον φέγγει τῶν παμφώτων σου δεήσεων.

Στήριξον ἡμᾶς, ἐν τῇ πίστει ἢ στηρίξασα, τοῖς σοῖς λόγοις τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, εἰς Κλεισούρας τὴν Μονὴ Σοφία πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Εὐφρανον ἡμᾶς, εὐωδίᾳ Σῶν δεήσεων, πρὸς Υἱόν Σου Μητὲρ τὸν μονογενῆ, ἀφθαρσίας μύροις πάντα τὸν ἠδύνατα.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ἐμνοῦντές σε, ὡς σοφίας σκῆνωμα, καὶ ταμεῖον ἀρετῶν ψυχοτρόφων, ἐκδυσωποῦμέν σε Μητὲρ Σοφία, Κλεισούρας Μάνδρας σεπτὸν ἐνδιαίτημα, ἐθνῶν τοὺς ἄρχοντας λιταῖς, τοὺς ἀσόφους ἀόκνοις σου σόφισον.

Χρηστότητα, βάθρον και συνέσεως, ἀδιάσειστον σοφία Ὅσια, ἡ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις Κλεισοῦραν, σὴ ἄγωγῆ τῆ ἐνθέω κλείσασα, τοὺς σοὺς ἰκέτας σωφρονεῖν, καὶ διάγειν σεμνῶς καταξίωσον.

Ὁδήγησον, εὐσεβεῖς πρὸς θέωσιν, τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν σκληραγωγίαν, ἕκ τοῦ χεμιῶνος δριμύτητι Μῆτερ, καὶ παγετῶ καὶ χιόνι ἰσαγγελε, Σοφία φλόγα ἐν ψυχῆ, ἀνημμένη τῆς πίστεως ἔχουσα. Θεοτοκίον.

Σκοτόμαιναν, πάντων ἀποδίδωξον, τῶν παθῶν καὶ λογισμῶν τῶν ἀτάκτων, Θεοκυῆτορ τῶν Σοὶ προστρεχόντων, καὶ προσκυνούντων τὴν Σὴν χαριτόβρυτον, εἰκόνα ἐν τῇ ἱερᾷ, τῆς Κλεισοῦρας Μονῆ Μῆτερ ἄχραντε.

Διάσωσον, ὡσπερ στρουθοῦς ἡ ἀσκήσασα ἐν Κλεισοῦρα, καὶ ἀσκήσει δόξαν Θεοῦ σαφῶς κελαδήσασα, Σοφία ἡμᾶς ἐκ παντὸς κινδύνου.

Ἄχραντε, ἡ διὰ Λόγου...

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱματῶν Σου.

Τὴν ἀρνηθεῖσαν ἀσθένειαν φύσεως, καὶ ἀνδρικῶ ἐν Κλεισοῦρα φρονήματι, ἀσκήσασαν πίστει τιμήσωμεν, σεπτὴν Σοφίαν βοῶντες ἀξίωσον, ἡμᾶς σοφῶς ἐπὶ γῆς πολιτεύεσθαι.

Προκείμενον: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον (Κεφ. η΄ 34- θ΄ 1): Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν... Ζῆτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Δόξα: Ταῖς τῆς Σῆς Ὀσίας...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ὅρνις ὡς φυλέρημος, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Κλεισοῦρας, καλιὰν ἀσκήσεως, νυχθημέρου ἔπηξας Μῆτερ ἔνδοξε, ἡ ἐκ νεότητος, θλίψεις καὶ στερήσεις, υπομείνασα καὶ δάκρυα, πολλὰ ἐκχύσασα, ὡσπερ Παραδείσου ἀπέναντι, καθήμενοι προπάτορες, ἔνθεε Σοφία διδάσκουσα, πάντας ὑπομένειν, τὰς λύπας καὶ τὰς θλίψεις ἀκλινῶς, παρόντος βίου προσβλέποντες, χαρμονὴν εἰς ἄληκτον.

Ὤδη ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Φέγγει πόνων Σοφία, σῶν ἀόκνων πρὸς κτῆσιν σοφίας ἄνωθεν, καὶ ἀρετῆς ἐνθέου, φωτίσασα ἀρτίως, εὐσεβῶν τὰ συστήματα, φωτὶ ἀϋλῶ τὸν νοῦν, ταχὺ καταύγασόν μου.

Ῥυπογόνους ἐστίας, μολυνούσας καρδίας, πιστῶν τοῖς νόμοισιν, ἀπόπλυνον εὐχῶν σου, πρὸς τὸν Χριστὸν σοφία, παρ' ἐστίαν τὴν αὐλίον, ἡ καθημένη σαρκί, ἀνάπαυσιν διδοῦσα.

Οὐρανίων δωμάτων, κληρονόμος ἐγένου Σοφία πάνσεμνε, ἡ σὴν οὐρανοδρόμον, ἐν Κλεισοῦρα πανεύφημε, διὸ τὴν χάριν τὴν σὴν, καὶ ἀρωγὴν αἰτοῦμαι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνητῶν Σου Παρθένε, ἰκεσίας προσδέχου ὡσπερ θυμίαμα, εὐώδες οἶα πόνους, Σοφίας Ἀσκητριάς, καὶ αὐτὰς τῶ Παντάνακτι, καὶ Σῶ ἀχράντρω Υἱῶ, προσάγαγε καὶ Κτίστη.

Ὤδη η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ῥοὰς δακρύων, τῶν ἱκετῶν σου Σοφία, σμῆξον τῶ μανδηλίῳ εὐχῶν σου, πρὸς Χριστὸν Οὐ κάλλος, ὄραξ μορφῆς τὸ θεῖον.

Ἐγχειρισθεῖσα, ὑπὸ Παρθένου Σοφία, χάριν εὐρες αὐτῆς συνεργεία, ἀπελαύνεις νόσους, πιστῶν τὰς ἀνιάτους.

Ἴλυος πάσης, τῶν μερμυῶν ὑπερτέρα, καθ' ἐκάστην ὀφθεῖσα Σοφία, κάθαρρον ἰκέτας, τοὺς σοὺς παθῶν ἰλύος.

Θεοτοκίον.

Μονῆς Κλεισοῦρας, ἀκέστορ καὶ ἀντιλήπτορ, Θεοτόκε πρεσβείαις Σοφίας, Ἀσκητριάς ῥῦσαι, ἡμᾶς ἐχθροῦ παγίδων.

Ὤδη θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐώας μυροβόλον, κρίνον ἐν Κλεισοῦρα, τὸ ἐξανθήσαν σαλότητος μόχθοις σου, Σοφία δεῖξόν με σκῆνωμα ὀσιότητος.

Χαρᾶς ἧς ἀπολαύεις, ἐν σκηναῖς ἀφθίτους, μέτοχον δεῖξον Σοφία πανεύφημε, τοὺς μεγαλύνοντας πόνους τῆς σῆς ἀσκήσεως.

Μετὰ τῆς Θεοτόκου, ἧ σεμνῆ Σοφία, ἐν τῇ Κλεισοῦρα καλῶς ὑπηρετήσας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει Χριστὸν τὸν εὐσπλαγχνον.

Θεοτοκίον.

Μυράλειπτρον ἀγνείας, Κεχαριτωμένη, Μονῆς Κλεισοῦρας πολῦτιμον κόσμημα, χαρᾶς ἀφθίτου ἐν πόλῳ ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῆς Ἀρδάσσης σεπτὸς βλαστός, χαίροις Πόντου κρίνον, μυροβόλον καὶ εὐανθές, χαίροις τῆς Κλεισοῦρας, κιννάμωμον Σοφία, ἡ ἀκραφνεῖ ἀσκήσει, κόσμον ἠδύνασα.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, σαῖς θερμαῖς πρεσβείαις, ῥῦσαι βλάβης τοῦ πονηροῦ, ἡ αὐτοῦ ἐνέδρας, σαλότητι ἀρτίως, Σοφία ἐν Κλεισοῦρα, καταπατήσασα.

Χαίροις καλλικέλαδε ἀηδῶν, Πόντου καὶ στρουθίον, παρ' ἐστίαν σεπτῆς Μονῆς, τῆς Κλεισοῦρας ἄρτι, Σοφία ὑπὲρ φύσιν, τὸ καλιὰν ἀγώνων, πῆξαν πανθαύμαστε.

Χαίροις τῆς Παρθένου θεραπαίνεις, ἡ σκληραγωγία, χαμεινία καὶ προσευχῆ, ἐν Μονῇ Κλεισοῦρας, ἔλκύσασα τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος Σοφία, θεία Ἀσκήτρια.

Χάρις ἐπεσκίασε δαμιλῶς, Πνεύματος ἁγίου, σὲ Σοφία θεοσεβές, καὶ ἀνέδειξε σε, χαρίτων ἐκμαγεῖον, Κλεισοῦρας νέον εὐχος, καὶ προοράσεως.

Δεῦτε ἀσπασώμεθα εὐλαβῶς, θήκην τῶν λειψάνων, Ἀσκητρίας τῆς θεαγοῦς, τῆς Μονῆς Κλεισούρας, Σοφίας τῆς ἀρτίως, σαλότητι λαμπράσης, καὶ ἀγαθότητι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσευχῇ χαμευνία πολλαῖς στερήσεσι, κακοπαθείαις νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις Χριστῶ, εὐηρέστησας Σοφία παναοίδιμε, σὲ τῶ σοφίας ἀληθοῦς, ἀναδείξαντι φανόν, καὶ λύχνον λαμπρῶν χαρίτων, ὅθεν ὡς πρέσβειραν θείαν, Κλεισούρας σέμνωμα τιμῶμέν σε.

Ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τό τροπάριον. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάνδρας τῆς Κλεισούρας θησαυρέ, ἄσυλε καὶ πάντιμον γέρας, ἐνθέων Ἀσκητριῶν, ἡ σοφία ἔμπλεως, Θεοῦ καὶ σκῆνωμα, ἀρετῆς πολυτίμητον, Ὅσια Σοφία, σόφισον τοὺς σπεύδοντας, ταῖς ἱκεσίαις σου, καὶ ἀνευφημοῦντας ἐκθύμωσ, σοῦ σκληραγωγίας τοὺς πόνους, πρὸς τὴν ὀλοκλήρωσιν καὶ θέωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου

Δι' εὐχῶν.

[Πηγὴ](#)